

Covidovými opatřeními k hezčímu okolí

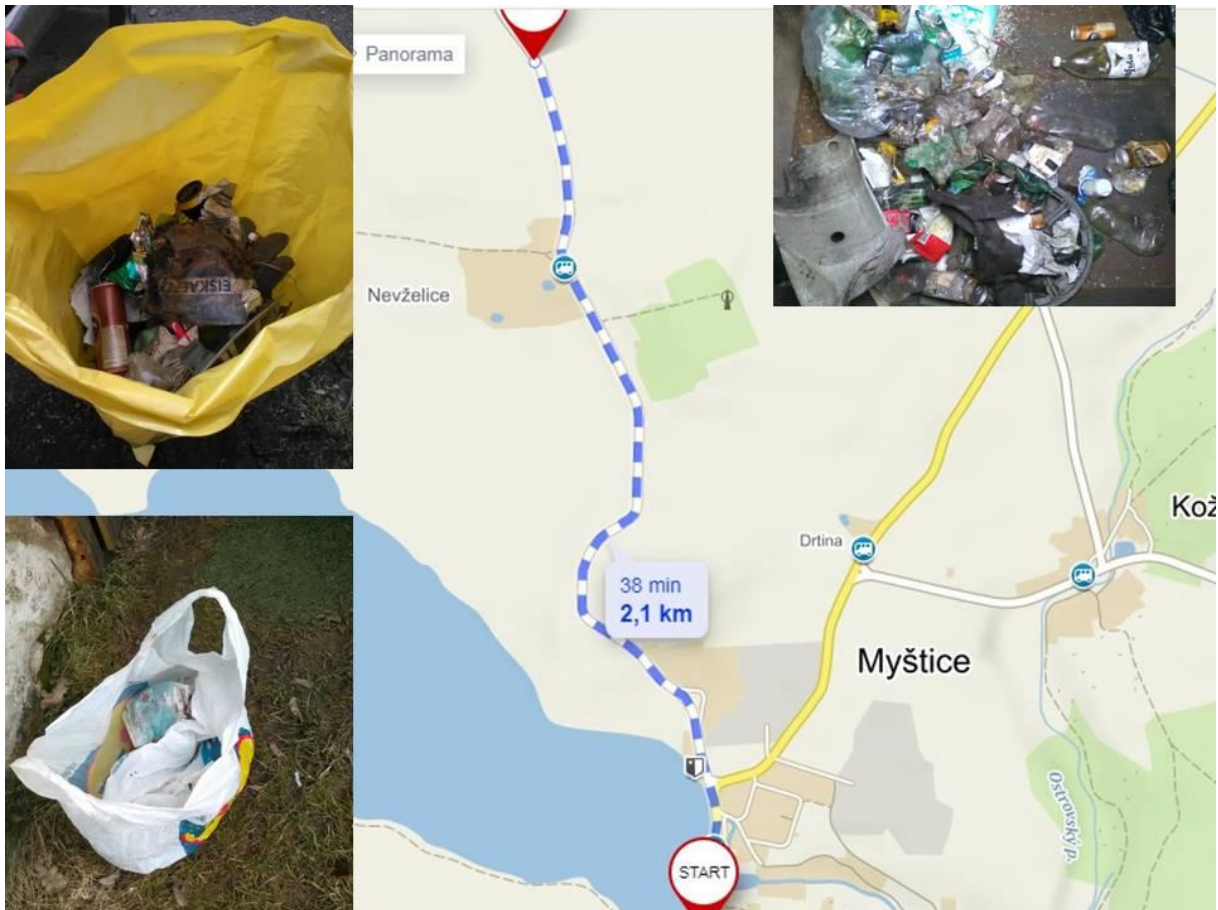
Už několik let mě mohou obyvatelé Myštic vídat, jak se s nordic walking holemi procházím sem tam okolím. Nazuji boty, nasadím sluchátko do ucha, čapnu hole a vyrazím vyvětrat hlavu a nohy do okolní přírody. Ráda se kochám pohledy na naše lesy, louky, pole měnící se s každým ročním obdobím a naši největší dominantu – rybník Labuť. Letos na konci zimy bylo ale něco jinak. Řekla bych, že za to částečně mohla ona situace, která nám v posledním roce znepríjemňuje život a média, která tuto situaci ještě několikanásobně nafoukla do gigantických rozměrů. Člověk tak nějak automaticky klopil hlavu k zemi a snažil se komukoli a čemukoli se vyhnout i pohledem, jen aby se náhodou nějak nenakazil (jako by to v liduprázdném okolí vůbec šlo). No a tak i já jsem začala klopit hlavu, možná abych nebyla tak vidět, že si dovoluji se v takovéto době vůbec procházet nebo jen proto, že už to tak automaticky dělali téměř všichni a všude. No a to co jsem najednou začala vidět, mě opravdu zaskočilo. Téměř na každém mém kroku se v příkopu válela plechovka, pet lahev, krabička od cigaret, kelímek od kafe a další a další předměty, které jistě neměly v úmyslu skončit takto odhozené v krajině. Nikdy jsem si toho nevšimla v takové míře, jako teď. To už jsme opravdu natolik zlenivěli, že nejsme schopní, koupíme-li si svačinu nebo jen něco k pití, dovést prázdný obal domů případně do práce a tam to vyhodit do koše? Opravdu čekáme, že vyhodíme-li odpadky do přírody, uklidí je za nás někdo jiný nebo dokonce příroda sama? Ano jednou za rok se opravdu najde pár dobrovolníků, kteří ve svém volném čase jdou a posbírají to, co jiní ve své vlastní lenosti vyhodili z okénka auta, jen aby to náhodou nemuseli dovést domů a tam to vyhodit, protože to by byla práce navíc a hlavně ztráta drahocenného času, kterého mají lidé v dnešní uspěchané době stále méně. A ano i příroda si s odhozenými věcmi dokáže poradit. Některé zlikviduje sama, ač jí to trvá mnoho let, a ty co zlikvidovat nedokáže, chytře zamaskuje napadaným listím, dlouhou travou nebo jen letitými nánosy zeminy, takže to stále vypadá, že je vše ok. Ale ani to není napořád. Stačí, aby příkopy u silnic byly jednou za čas prohrábnuty, a vše je pěkně zpátky na očích. A to je vážení při pohledu z blízka opravdu humus!

Mám doma dvě malé dcery (1,5 a 4 roky). Protože nám covidová opatření zavřela školky, starší musela zůstat doma a co s dětmi celý den? Začala jsem je proto brát s sebou na mé procházky a světe div se, i takto malé dítě si všimlo, kolik se všude povaluje odpadků. Dcera ráda kouká na Dé-čko (program české televize pro děti, pro ty, co neznají) a zalíbil se jí boj proti netvoru jménem Plastor Nezmar, který požírá všechny plastové odpadky a tím roste a sílí a úkolem dětí je pomoci ho zničit. Spojili jsme proto zábavu s něčím užitečným a rozhodli se, že si ty naše procházkové trasy trochu

uklidíme, aby se nám líbilo po nich chodit. Výsledek je vidět na fotografiích. Bohužel bychom takto mohli uklízet každý týden a stále by bylo co sbírat.

Pojďme se teď zamyslet. Opravdu nás doma od mala učili a my teď učíme své děti, že mám-li něco k vyhození, stačí odhodit kdekoli, kde to časem za nás uklidí někdo jiný, až si toho všimne a bude mu to tam vadit? Už mnoho let žijeme v době, která se odpady, jejich tříděním, skladováním a likvidací velmi intenzivně zabývá. V každé i sebemenší vsi nebo osadě dnes stojí obyčejné kontejnery a také barevně označené kontejnery na tříděný odpad, které opravdu nejde přehlédnout. Bohužel i to je pro některé obyvatele našich vesnic a osad problém. Každý kontejner má totiž otvor určitého rozměru, ale co s věcmi, které se do tohoto otvoru nevejdou? Nejjednodušší řešení se nabízí samo, danou věc položit vedle kontejneru a nechat jí tam ležet, on to za nás přece uklidí někdo jiný. Např. řidič vozu, který daný odpad přijede vyvést, protože on přece nemá nic jiného na práci, než po druhých uklízet jejich bordel, který se samozřejmě vlivem povětrnostních podmínek rozutekl do širokého okolí anebo se v případě papírů změnil v neuchopitelnou kaši. On je to totiž velký problém danou věc zlikvidovat tak, aby se do daného otvoru vešla. Vždyť už je stejně na vyhození, tak proč jí nerozbít či neroztrhat tak, aby otvorem prošla? Opravdu se nám líbí pohled na mokré krabice, polorozbité a špinavé kýble, ve kterých bylo bůhví co, igelitové tašky plné neidentifikovatelných předmětů, které se derou ven a další věci povalující se v okolí kontejnerů, které jsou pro ně určeny? Nevadí nám, že by se někdo (nedej bože dítě, které bylo rodiči výchovně posláno třídit odpad) o sklo, které se vedle kontejnerů povaluje, mohl pořezat? To už jsme si v dnešní nelehké době opravdu tak lhostejní? Myslíte si, že takto je to v pořádku? Já myslím, že ne. A kdy jindy se zamyslet nad krásou našeho okolí, když jsme nedobrovolně uvěznění pouze na území našich obcí.

